

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Caput Primum. De definitione, institutione & neceßitate Confirmationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

TRACTATUS TERTIUS.
DE
SACRAMENTO
CONFIRMATIONIS.

CAPUT PRIMUM.

De Definitione, institutione, & necessitate Confirmationis.

Quaest. 1. QUID est Confirmatio?
Resp. Est Sacramentum à Christo Domino institutum, quo baptizati recipiunt specialem gratiam ad propugnandam fidem per impositionem manuum Episcopi, & unctionem sancti Chrismatis. Hæc definitio sufficienter explicabitur per sequentes quæstiones.

Quaest. 2. Quare hoc Sacramentum dicitur Confirmatio?

Resp. Hoc Sacramentum tripliciter nominatur, quippe vocatur manus impositio, ex modo conferendi ipsum; & dicitur Chrisma, ratione materiæ, & nuncupatur Confirmatio ratione effectus; ut enim ait Catechismus Conc. Trid. *Ab eo nomen Confirmationis ei impositum est, quod hujus Sacramenti virtute Deus in nobis id confirmat quod Baptismo operari cœpit, nosque ad Christiana soliditatis perfectionem adducit.*

*De Sacram. Con-
firm. §. 18.*

Quaest. 3. Confirmatio est-ne Sacramentum?

De Sacramento Confirm. Cap. I. 109

Resp. Est de fide, Confirmationem esse Sacramentum, cum id definitum fuerit in Concilio Tridentino sessione 7. Can. 1. De Confirm. his verbis: *Si quis dixerit Confirmationem baptizatorum otiosam ceremoniam esse, & non potius verum & proprium Sacramentum, aut olim nihil aliud fuisse, quam Catechesim quandam, qua adolescentia proximi fidei sua rationem coram Ecclesia exponebant, anathema sit.*

Quaest. 4. Quandonam Christus instituit Sacramentum Confirmationis?

Resp. Dicendum est, inquit sanctus Thomas, quod Christus instituit hoc Sacramentum, non exhibendo, sed promittendo, secundum illud Joannis 6. Si non abiero, Paracletus non veniet ad vos: Si autem abiero, mit- tam eum ad vos. Et hoc ideo, quia in Sacramento datur plenitudo Spiritus-sancti, quae non erat danda ante Christi Resurrectionem & Ascensionem secundum illud Joan. 7. Nondum erat Spiritus datus, quia Jesus nondum erat glorificatus.

D. Th. 3. P. q. 72. art. 1. ad 1.

Quaest. 5. Quare oportet ut Christiani post Baptismum suscipiant Sacramentum Confirmationis?

Resp. Ratio habetur in Canone ubi legitur: Spiritus sanctus qui super aquas Baptismi salutifero descendit illapsu, in fonte plenitudinem tribuit ad innocentiam: in Confirmatione augmentum praestat ad gratiam. Et quia in hoc mundo tota aetate victuris, inter invisibiles hostes & pericula gradiendum est, in Baptismo regeneramur ad vitam, post Baptismum confirmamur ad pugnam: in Baptismo abluimur, post Baptismum roboramur. Et quamvis continuo transituris sufficiant regenerationis beneficia, victuris tamen necessa-

Can. Spiritus sanctus. De Consecr. dist. 5.

110 TRACTATUS III.

ria sunt Confirmationis auxilia. Regeneratio per se salvat mox in pace beati sæculi recipiendos. Confirmatio autem armat & instruit ad agones mundi hujus & prælia reservandos.

Quæst. 6. Est-ne necessarium ad salutem suscipere Sacramentum Confirmationis?

Catechif.
Conc. De Sa-
cram. Confir.
S. 14.

Resp. Ut habetur in Catechismo Concilii Tridentini. Illud in primis docendum est, hoc Sacramentum ejusmodi necessitatem non habere, ut sine eo salvus quis esse non possit. Quamquam verò necessarium non est, à nemine tamen prætermitti debet: sed potius maxime cavendum est, ne in re sanctitatis plena, per quam nobis divina munera tam largè impertiuntur, aliqua negligentia committatur: quod enim omnibus communiter ad sanctificationem Deus proposuit, ab omnibus etiam summo studio expetendum est.

Can. Omnes.
De Consecr.
dist. 5.

Hoc autem consonat Canoni ubi legitur: Omnes fideles per manus impositionem Episcoporum Spiritum-sanctum ost Baptismum accipere debent, ut pleni Christiani inveniantur, quia cum Spiritus-sanctus infunditur, cor fidele ad prudentiam & constantiam dilatatur.

D. Th. 3. p.
q. 72. art. 1.
ad 3.

Quare, ut ait Divus Thomas: Sine Confirmatione potest esse salus, dum tamen non prætermittatur ex contemptu sacramenti. Quæ etiam de causa in Canonibus pœnitentialibus in quintum præceptum habetur: Cum filius sine Confirmationis Sacramento moritur, parentes, quorum negligentia id factum est, pœnitentiam agent annos tres.

Quæst. 7. Quomodo probari potest contra hæreticos, Confirmationem esse Sacramentum novæ legis?

Resp. Probatum primò ex his quæ leguntur

De Sacramento Confirm. Cap. I. III

Actorum cap. 8. v. 4. Cum autem audissent Apostoli, qui erant Ierosolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum & Joannem, qui cum venissent, oraverunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum sanctum: nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum.

Iste locus Actuum Apostolorum communiter interpretatur à Patribus de Sacramento Confirmationis. Sanctus Cyprianus ait. Sed tantummodo quod deerat, id à Petro & Joanne factum est, ut oratione pro eis habita, & manu imposita, invocaretur & infunderetur super eos Spiritus sanctus. Quod nunc quoque apud nos geritur, ut qui in Ecclesia baptizantur, praepositis Ecclesiae offerantur, & per nostram orationem, ac manus impositionem, Spiritum sanctum consequantur.

Sanctus Hieronymus in libro quem scripsit contra Luciferianos his verbis inducit Luciferianum loquentem: An nescis etiam Ecclesiarum hunc esse morem, ut baptizatis postea manus imponantur, & ita invocetur Spiritus sanctus? Exigis ubi scriptum sit? In actibus Apostolorum; etiamsi scriptura autoritas non subesset, totius orbis in hanc partem consensus, instar praecepti obtineret: nam & multa alia quae per traditionem in Ecclesiis observantur, autoritatem sibi scripta legis usurpaverunt.

Non quidem abnuo hanc esse Ecclesiarum consuetudinem, ut ad eos, qui longe in minoribus urbibus per Presbyteros & Diaconos baptizati sunt, Episcopus ad invocationem sancti Spiritus manum impositurus excurrat. Et Innocentius Papa primus, qui vivebat

S. Cyprianus:
Epist. 73. Ad
Jubajanum

S. Hieron.
tom. 2. In
Dialogo adver-
sus Luciferia-
nos

Catholice
Respondet

112 TRACTATUS III.

initio quinti sæculi, ex hoc loco actuum Apostolorum probat, quod Sacramentum Confirmationis non debet conferri nisi ab Episcopis.

Innoc. I. Epist. Ad Decentium.

Hæc autem, ait, Pontificibus solis deberi, ut vel consignent, vel Paracletum Spiritum tradant, non solum consuetudo Ecclesiastica demonstrat, verum & illa lectio Actuum Apostolorum qua asserit, Petrum & Joannem esse directos, qui jam baptizatis traderent Spiritum-sanctum. Nam Presbyteris Chrismate baptizatos ungere licet, non tamen frontem ex eodem oleo signare, quod solis debetur Episcopis, cum tradunt Spiritum Paracletum.

Tandem Erasmus in suis eruditis Commentariis in novum Testamentum explicans caput octavum Actuum Apostolorum ait: *Ceterum, ubi rumor jam pertulisset Ierosolimam ad Apostolos, qui ibi resederant, Samariam per Philippum amplexam esse sermonem Evangelicum, gentem crassam, nec omnino puram ab idololatria, vehementer gavisi, miserunt ad illos Apostolorum præcipuos, Petrum & Joannem, ut per hos comprobaretur & absolveretur quod per Philippum erat ceptum. Qui cum eo venissent, didicissentque, quod plurimi per Philippum essent baptizati, gratias egerunt Deo. Philippus autem quique cum illo erant, rogaverunt Apostolos pro illis, ut acciperent Spiritum-sanctum, ut qui per Baptismum jam essent à peccatis purgati, copiosius etiam Dei donum acciperent, quemadmodum acceperant illi, qui primi in cenaculo Spiritum-sanctum acceperant: nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu. Erat hæc potestas Diaconis delegata, sed impostio manuum per quam conferebatur Spiritus-*

De Sacramento Confirm. Cap. I. 113
sanctus, solis Apostolis & eorum Vicariis
servabatur.

CAPUT II.

De Materia, forma & Ministro
Confirmationis.

Quaest. I. QUANAM est materia Sacra-
menti Confirmationis?

Resp. In hoc Sacramento sicut & in aliis,
duplex distinguitur materia; proxima, & re-
mota: *Materia remota hujus Sacramenti*,
ut ait Divus Carolus, est *Chrisma*, quod ex
oleo & balsamo, solemniter Episcopi consecratio-
ne conficitur. S. Carol. A& p. 4. De Sa-
cram. Confir.

Rationem affert Divus Thomas cum dicit:
*Chrisma est conveniens materia hujus Sacra-
menti. Sicut enim dictum est, in hoc Sacra-
mento datur plenitudo Spiritus-sancti ad ro-
bur spirituale, quod competit perfecta aetate;
homo autem cum ad perfectam aetatem per-
venerit, incipit jam communicare actiones
suas ad alios; antea vero quasi singulariter
sibi ipsi vivit: gratia vero Spiritus-sancti in
oleo designatur, unde Christus dicitur esse
unctus oleo laetitia propter plenitudinem Spiri-
tus-sancti quam habuit; & ideo oleum com-
petit materia hujus Sacramenti. Admiscetur
autem balsamum propter fragrantiam odoris
qua redundat ad alios. Unde Apostolus dicit
2. ad Corinth. cap. 2. Christi bonus odor su-
mus Deo, &c. Et licet multa alia sint odori-
fera, tamen praecipue accipitur balsamum,
propter hoc quod habet praecipuum odorem, &
quia etiam incorruptionem praestat. Unde Ec-*

D. Th. 3. p.
q. 71. art. 2.
in corp.